

РЕШЕНИЕ

№ 213

гр. Силистра, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Хрисиела Кр. Д.
като разгледа докладваното от Мирослав Ст. Христов Административно наказателно дело № 20233420200678 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

*Жалбоподателят М. Д. П. от с.П. Л., обл.С., ул."Т." № ..., ЕГН ***** обжалва Наказателно постановление № 23-1099-001253/ 29.08.2023г., издадено от Йордан Д. Д. на длъжност началник сектор Пътна полиция в ОДМВР- гр.Силистра, с което му е било наложено административно наказание- глоба в размер на 100 /сто/ лева за извършено нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП.*

Административно-наказващ орган – Йордан Д. Д. на длъжност началник сектор Пътна полиция в ОДМВР - гр.Силистра, надлежно уведомен, явява се лично. Моли съда да потвърди обжалваното НП изцяло, като навежда доводи в тази насока.

Районна прокуратура- Силистра- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира писмено становище по делото.

Жалбоподателят П., редовно призован, явява се лично. Моли съда да отмени изцяло обжалваното НП, като навежда доводи в тази насока.

По делото с оглед изясняване на обективната истина съда призова и

разпита в качеството им на свидетели актосъставителя- С. Т. К. и свидетелите по акта- Т. Д. Х. и М. С. М., които дадоха своите показания добросъвестно и съда ги прие и приобщи като доказателствени средства към делото.

След даване ход на делото от страна на АНО се направи искане за допускане до разпит на нов свидетел, което съда след изслушване становището на ответната страна счете за допустимо и своевременно направено и допусна до разпит в качеството на свидетел И. Д. Д., която даде своите показания добросъвестно и съда ги прие като доказателство по делото.

От страна на жалбоподателя П. също беше направено искане за допускане до разпит в качеството на свидетел на лице, водено от него. Съда след като изслуша становището на ответната страна счете искането за допустимо и своевременно направено, поради което допусна до разпит в качеството на свидетел Д. В. В., която даде своите показания добросъвестно и съда ги прие като доказателства по делото.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

На 14.08.2023г. около 22,00 часа, св. Т. Х. управлявал лекия автомобил, собственост на неговата приятелка- св. И. Д. „Нисан Микра“, като се движел в посока от бензиностанция „ШЕЛ“ към Ст. ав. в гр. С.. До него на пасажерската седалка била св.И. Д.. Преминавайки покрай заведението „К.“ забелязали, че срещу тях идвал тъмен автомобил. Тъй като отстрани на пътя имало спрени автомобили и пътя се стеснявал, двата автомобила се разминали трудно, като при разминаването си св.Х. казал на висок тон през отворения прозорец на управлявания от него автомобил „Свий се“. Думите му били насочени към водача на насрещния автомобил.

След като се разминали двата автомобила, св.Х. видял на огледалото за задно виждане, че тъмния автомобил марка „Мерцедес“ с който се разминали малко преди това, обърнал и тръгнал след тях. Автомобиля, управляван от св.Х. бил застигнат пред училище „Ив. В.“ в гр.С. от водача на другия автомобил, като последния спрял пред него и му попречил да продължи. След като двата автомобила спрели от единия слязъл св.Х., а от другия- жалбоподателя П.. Първо си разменили по няколко думи на висок тон, след което двамата се сборичкали и си разменили по няколко удара.

В това време минавайки покрай мястото, където били спрени двата

автомобила, извършвайки обход преминал полицейски автомобил с двама служители на реда- св.С. К. и св.М. М.. Те видели, че до училище „Ив. В.“ двама мъже се бият и спрели служебния автомобил. След като разтървали св.Х. и жалбоподателя П., поискали техните документи за проверка. По време на проверката установили, че жалбоподателя П. не носел в себе си документи, поради което той се обадил да му ги донесат. След като му донесли документите, органите на реда установили, че автомобиля му бил марка „Мерцедес“ с румънска регистрация, а СУМПС било по образец на Великобритания. След като направили справка чрез дежурен ОДЧ при МВР-Слистра установили, че жалбоподателя П. имал последно регистрирано влизане в Република България на 16.04.2023г., като след това не е имал регистрирано излизане извън страната.

Тъй като били изминали повече от 3 месеца от последното влизане в страната ни, на жалбоподателя П. бил съставен АУАН № GA965068/14.08.2023г. за извършено от него нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП. В законно установения срок, АНО е издал обжалваното НП № 23-1099-001253/29.08.2023г. срещу жалб.П. за извършено от него нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Видно от обясненията на жалбоподателя П. е, че същия не оспорва установената фактическа обстановка, но възразява срещу констатациите по време на проверката, тъй като същия не е бил водач на автомобиля нея вечер. Същия заявява, че водач на автомобиля е била св. Даниела Вълкова, която е дошла да го вземе от заведение преди това, тъй като същия консумирал алкохол.

От своя страна св.Вълкова частично потвърждава обясненията на жалбоподателя П., като заявява, че тя е шофирала автомобиля, но след като са застигнали другия автомобил, управляван от св.Х., жалбоподателя П., който се намирал на задната седалка хванал волана и, и тя спряла пред автомобиля на св.Х.. След това жалбоподателя П. излязъл от автомобиля, а тя се изместила на задната седалка, тъй като се уплашила от рязкото спиране. Малко след това са дошли и органите на реда, които са извършили проверката, като според показанията на св.Вълкова през цялото време тя е стояла на задната седалка на автомобиля.

От показанията на св.Х. и неговата приятелка- св.И. Д. е видно, че

събитията са се развили по описания по-горе начин, но същите не са успели да видят кой е управлявал другия автомобил с който са се разминали. Не са успели да видят и от къде е излязъл жалбоподателя П., когато неговия автомобил ги е засякъл и принудил да спрат.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административно – наказателното производство, установи следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока за обжалване, от процесуално легитимно лице- жалбоподателят М. Д. П..

Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

АУАН № GA965068/ 14.08.2023г. и обжалваното НП № 23-1099-001253/ 29.08.2023г. са издадени в съответствие на процесуалните правила: Деянието за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е било квалифицирано по чл.162, ал.1 от ЗДвП, за това, че на 14.08.2023г. в 22,20 часа в гр.С., на ул.“Д.“, до дом № ..., посока ул.“С. с.“ жалбоподателя М. П. управлявал лек автомобил „Мерцедес R280 CDI“ с рег. № СТ03WAR, като при полицейска проверка се установило, че го управлява със СУМПС образец Великобритания с № ..., което е издадено от страна, която не е член на ЕС или Европейското икономическо сътрудничество и не е заменено с българско такова след изтичане на тримесечния срок от последното му влизане в страната. При справка с ОДЧ е установено, че жалбоподателя П. е влязъл за последно в страната ни на 16.04.2023г.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло.

Видно от материалите по делото процесното нарушение е установено по безспорен начин, противно на твърденията на самия жалбоподател. Твърди се, че жалбоподателя е управлявал друг автомобил в Германия, като на 29.07.2023г. в 23,33 часа е било установено, че с него е било извършено нарушение по техния ЗДвП, поради което му е бил издаден и електронен фиш. Съда не може да приеме горното твърдение за безспорно установено и

вярно, тъй като видно от приложените по делото уведомително писмо и електорен фиш, издадени от органите на Република Германия е, че е наказано друго лице- Недялка П.а, а не самия жалбоподател. Действително на едно от снимките се вижда съвсем смътно лице от мъжки пол с брада, но за съда не става ясно дали това категорично е жалбоподателя П. или друго лице, което би могло да се оприличи на него. Пред на което съда счита твърдението на жалбоподателя П. за недоказано.

На следващо място, жалбоподателя П. твърди, че не той е управлявал въпросната вечер автомобиля, а св. Д. В.. Съпоставяйки техните показания с останалия доказателствен материал по делото, съда приема и тези твърдения на жалбоподателя П. за недоказани и неоснователни. На първо място се твърди, че жалбоподателя се е намирал на задната седалка, зад водача В., като при засичането на автомобиля, управляван от св.Х., той е успял да хване волана и да накара св.В. да спре автомобиля. Тези показания на жалбоподателя П. и св.В. не само че противоречат на нормалната човешка логика, а и на останалия доказателствен материал по делото. Необяснимо е какви движения следва да извърши жалбоподателя П., ако се е намирал на задната лява седалка на автомобиля, за да успее да хване волана на водача-св.В. и да я накара да спре. След това напълно нелогични, противоречиви и без взаимно връзка с останалия доказателствен материал по делото са показанията на св.В., според които след като жалбоподателя П. излязъл от автомобиля, за да се разправя със св. Х., тя веднага се изместила на неговото място отзад. На уточняващите въпроси св.В. обаче заяви, че след като са дошли органите на реда и са разтървали двамата мъже, тя е изместила автомобиля встрани на пътното платно и след това е седнала отзад. Предвид изложеното по-горе, съда установява противоречия както в показанията на св.В. с останалия доказателствен материал по делото, така и в самите тях, които са крайно противоречиви. Именно поради това съда счита, че не следва да цени показанията на св.В. като достоверни доказателствени средства и ги изключва от доказателствения материал по делото.

Анализа на събраните по делото доказателства и тяхното съпоставяне с текстовете на ЗДвП дават основание да се направи извод, че към датата на извършване на проверката, макар и представил свидетелство за управление, то водачът- жалбоподателя П. се явява неспособен да управлява МПС в България, поради което следва и да понесе административнонаказателната

отговорност.

Съгласно разпоредбата на [чл.150а, ал.1 от ЗДвП](#), за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

Съгласно [чл.162, ал.1 от ЗДвП](#) българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

В случая жалбоподателя П. е представил СУМПС, образец Великобритания, което според вмененото нарушение е невалидно, тъй като е издадено от трета страна, която не е членка на Европейския съюз или от друга държава – страна по [споразумението за Европейското икономическо пространство](#).

Безспорно Великобритания към датата на нарушението – 14.08.2023 г. не е страна от Европейския съюз. Това е така, тъй като същата е напуснала Европейския съюз на 31 януари 2020 г., съгласно Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (2019/С 384 I/01). Великобритания не е и страна по [Споразумението за европейското икономическо пространство](#) по смисъла на чл. 126 от същото, доколкото след излизането ѝ от Европейския съюз, за нея неприложимо се явява и Споразумението, тъй като спрямо нея не се прилагат и предвидените договори на ЕС. От 31 януари 2020 г. до 31 декември 2020 г. започва да тече 11-месечен преходен период, в който европейското законодателство продължава да действа на територията на Обединеното кралство. По време на преходния период двете страни имат възможност да договорят бъдещите си взаимоотношения, като в случай на необходимост, периодът може да бъде удължен еднократно при изявено желание от двете страни до 1 юли 2021 г.

С изтичането на 11-месечния преходен период, с оглед липсата на продължаване на периода, считано от 01.01.2021 г. Обединеното кралство се

третира като трета страна извън ЕС и ЕИП и спрямо него и в него спира да се прилага правото на ЕС. Според информация, публикувана на страницата на Европейската комисия в интернет, достъпна на адрес: https://commission.europa.eu/system/files/2020-06/travelling_bg_6.pdf Брюксел, 2 декември 2020 г., REV5, Известие относно пътуването между ЕС и Обединеното кралство (Великобритания), в точка 6. 1. - Свидетелства за управление на МПС, е предвидено, че съгласно правото на Съюза, свидетелствата за управление на МПС, издадени от държави - членки на ЕС, се признават взаимно. Считано от края на преходния период (31.12.2020 г.), това взаимно признаване повече няма да бъде задължително с оглед правото на ЕС по отношение на свидетелствата за управление на МПС, издадени от Обединеното кралство. Вместо това ще се прилага международно споразумение - Виенската [конвенция за пътното движение](#). Обединеното кралство е страна по [тази конвенция](#), която предвижда признаването на националните свидетелства за управление на МПС и международните свидетелства за управление на МПС, които са издадени от договарящите държави в съответствие с [тази конвенция](#). Тоест, за да продължи взаимното признаване на СУМПС, е необходим изричен акт на съответната държава. В случая такъв акт липсва.

Нещо повече в сайта на МВР /www.mvr.bg/, е посочено, че в рамките на преходния период /до 31.12.2020 г. / свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено от Обединеното кралство, се признава за СУМПС, издадено от държава членка на ЕС и лицата, притежаващи такова, могат да го ползват, до датата му на валидност или до края на преходния период, в зависимост от това коя от двете дати настъпи най-напред.

В настоящия казус е установено, че датата на влизане на жалбоподателя П. в страната ни е на 16.04.2023 г. и след изтичане на 3-месечния срок по смисъла на [чл.162, ал.1 от ЗДвП](#), автоматично се дерогира валидността на чуждестранното свидетелството за управление на МПС за територията на Република България. Това не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Следователно, управлението на МПС от водач в хипотезата на [чл.162, ал.1 ЗДвП](#) – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е идентично на управление на МПС без свидетелство за правоуправление. Издаването на

СУМПС е предпоставено от придобиване на правоспособност, но за да управлява правомерно МПС, водачът трябва да притежава съответно свидетелство за управление, по арг. от [чл.150а, ал.1 от ЗДвП](#). Действително, жалбоподателят не е лишен от правоспособност да управлява МПС, но същият е загубил правото да управлява МПС на територията на страната поради липсата на валидно СУМПС по смисъла на националното ни законодателство /вж. [Решение № 4636 от 28.03.2019 г.](#) на ВАС по адм. д. № 12415/2018 г., VII о. /.

Жалбоподателят е имал предостатъчно време от влизането си в България да се заинтересова за правилата, касаещи управлението на МПС със СУМПС от Великобритания и да издаде българско свидетелство за управление, включително по реда на [чл.162, ал.4](#) и [ал.5 от ЗДвП](#). Констатираното нарушение, дори и да не е извършено умишлено от жалбоподателя П. по силата на [чл.7, ал.2 от ЗАНН](#), носи административна отговорност по непредпазливост.

Ето защо и предвид горното наведените в тази посока възражения на жалбоподателя, се явяват неоснователни и правилно е ангажиран с административна наказателна отговорност на основание [чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП](#) с налагане на глоба.

Само за по-голяма прецизност, съдът отбелязва, че съгласно [чл.189з от ЗДвП](#) спрямо нарушенията по [този закон](#) не се прилага [чл.28 от ЗАНН](#).

Предвид изложеното съдът счита, че вмененото с процесното НП нарушение на жалбоподателя се явява доказано, както от обективна, така и от субективна страна, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

За извършеното нарушение АНО е наложил административното наказание в размер на 100 лв. на основание [чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП](#), т. е. в минимално предвидения размер, като е съобразил критериите по [чл.27 от ЗАНН](#).

По време на производството по установяване на адм.нарушение и налагане на адм.наказание, съдът не констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, обуславящи отмяна на НП. АУАН и НП са издадени от компетентни лица, по смисъла на ЗДвП. Съдържат задължителните за същите реквизити, указани в ЗАНН. Не страдат от пороци,

които да водят до тяхната незаконосъобразност и са направени правилните правни изводи въз основа на правилно възприетата фактическа обстановка. Наказателното постановление е издадено в съответствие с материалния закон. Установи се по несъмнен и категоричен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства, че жалбоподателят М. П. е осъществил състава на адм.нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Според чл.63д, ал.1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Такива не са претендирани от нито една от страните, поради което съда не счита, че следва да се произнася по тях.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 във вр.с чл.63, ал.9 от ЗАНН, Районен съд- Силистра

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-1099-001253/ 29.08.2023г., издадено от Йордан Д. Д. на длъжност началник сектор Пътна полиция в ОДМВР- Силистра, въз основа на АУАН № GA965068/ 14.08.2023г., с което на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП на М. Д. П. от с.П. Л., обл.С., ул."Т." № ..., ЕГН ***** е било наложено административно наказание- глоба в размер на 100 / сто / лева за извършено от него нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП като **законосъобразно, доказано,обосновано и правилно.**

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- Силистра, считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____